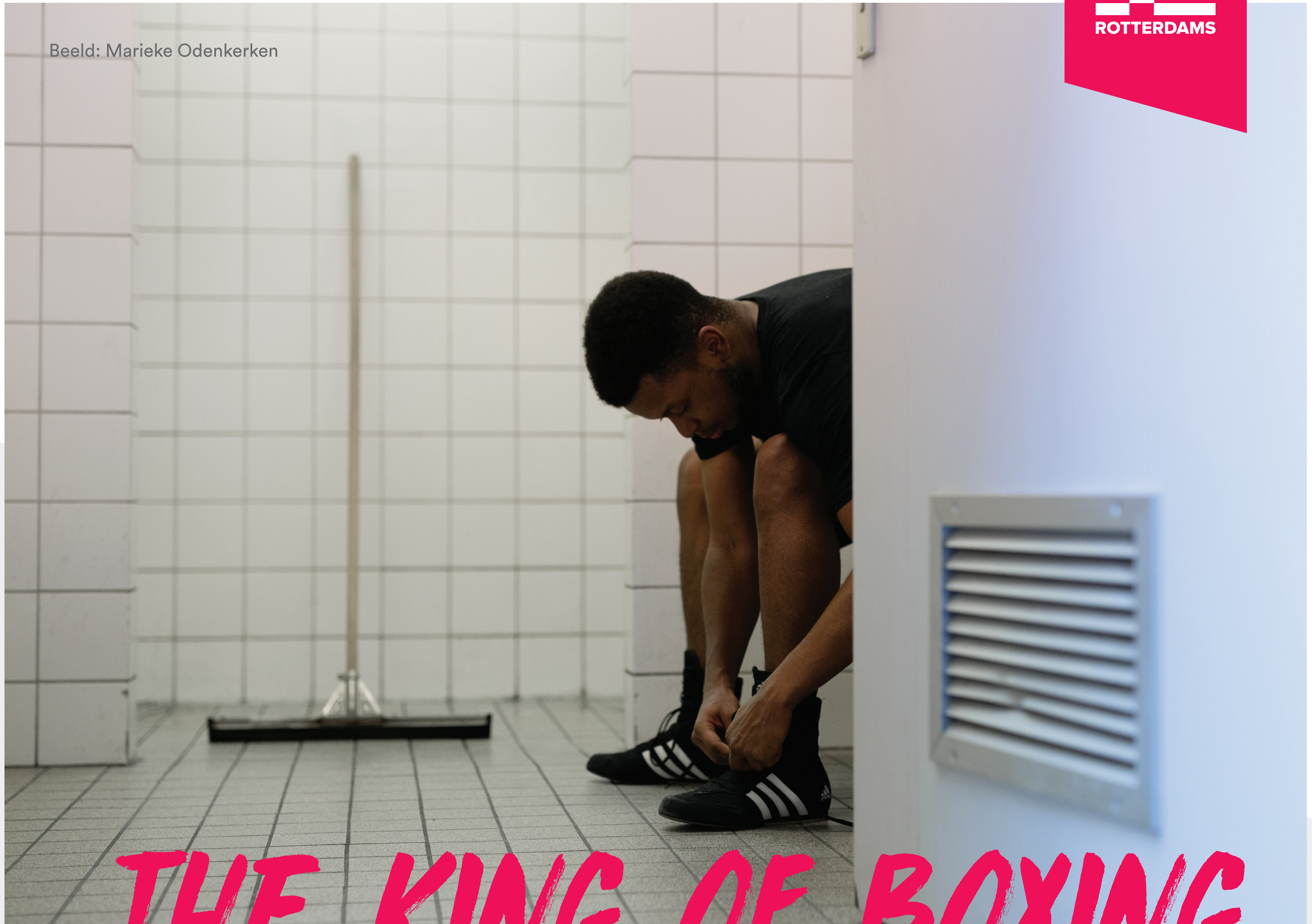

Beeld: Marieke Odenkerken

THE KING OF BOXING

Dagen werden weken en weken werden langzaam maanden. Het is nu al bijna twee jaar geleden dat mijn broer is overleden. Met mijn moeder gaat het niet bepaald beter. De band tussen mij en mijn moeder is zwak. Ze zegt mij nu al twee jaar dat ik gefaald heb. Ik hou er niet van om te zeggen dat de mensen in mijn omgeving ervoor hebben gezorgd dat ik verkeerde dingen deed in het verleden, juist houd ik ervan om te zeggen dat zij mij hebben gemaakt tot wie ik ben.

The King Of Boxing, zo noemen ze mij hier in Bokscentrum Schilderswijk. Dit is niet meer de plek waar ik mijn woede en agressie uit, maar de plek waar de kleintjes uit de buurt naar mij opkijken. Het voelt goed, ik doe eindelijk iets positiefs in mijn leven. Ik heb hier hard voor gewerkt en nu heb ik wat ik wil.

Ik ben een deelnemer van het Nationaal Boksevenement 2019. Ik voel mij vereerd want ik ben maar een jochie uit een achterstandswijk. Ik ga samen met Biggie naar dit evenement. Ik ben erg dankbaar voor een vriend zoals hij. Op het evenement aangekomen krijg ik meteen het schema voor de voorrondes. Ik kijk naar de namen, ze zien er een klein beetje bedreigend uit maar ze doen mij niets. Maar goed ook, want ik heb alle drie de wedstrijden met gemak gewonnen.

“Kom op Dar; jij kan dit! Alles wat je hebt meegemaakt en alsnog sta je hier. Je hebt iedereen al je beste kant laten zien. Ik ben allang trots op je, nu alleen je moeder nog”, deze woorden fluistert Biggie mij een paar seconde voor dat de finale begint in. Zijn woorden raken mij altijd en brengen mij een overdosis moed.

Ik begin met het gevecht. Ik gooi alles eruit, alles wat ik deze jaren heb meegemaakt mag er dit gevecht uit. Ik heb gevochten met heel mijn ziel maar dan is het eindelijk toch klaar. De uitslag word bekend gemaakt.

“En de winnaar van het Boksevenement 2019 is.....
Darren Fernández! Groot applaus voor deze jonge heer!”

Ik kan mijn oren niet geloven, ik ben The King Of Boxing.